

Chủ đề: *Sự khôn ngoan là điều cần nhất; vậy, hãy cầu lấy sự khôn ngoan; Hãy dùng hết của con đã được mà mua sự thông sáng.*

Trọng tâm: Loài người (linh hồn) được Đức Chúa Trời tạo nên bởi hơi thở của Ngài và được giống hệt như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lễ thật. Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự khôn ngoan, sự thông sáng nên linh hồn loài người cũng có những sự đó. Nhưng vì cơ tội lỗi của A-đam (là người trước nhất được tạo nên đất này) mà sự khôn ngoan và sự thông sáng thật đó đã bị thiếu mất, thay vào đó là sự toan tính ích kỷ của xác thịt và bởi sự rửa sả của luật pháp khiến cho thân thể xác thịt của loài người bị ma quỷ cầm buộc, nên các hành vi của loài người xác thịt luôn tập trung vào sự ích kỷ và gian dối. Người ta không thể tìm được sự khôn ngoan thật nơi thế gian này, cho đến khi nào người ấy vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời mà ăn năn hết mọi tội lỗi mình và hết lòng trở lại cùng Đức Chúa Trời. Thì linh hồn mới được tha thứ tội đã không quản trị thân thể xác thịt mình sống theo Lời Đức Chúa Trời. Người tin Chúa phải vâng phục từ đấng kẻ chết mà đến với Đức Thánh Linh để được Ngài soi sáng cho, thì bấy giờ, chính Lễ thật là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ khiến cho ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn người đó được thấp sáng trở lại. Bấy giờ, chính quyền phép của Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ phục hồi những sự vốn thuộc sự sống của linh hồn loài người, mà những sự thuộc về sự sống của loài người có sự khôn ngoan, có sự thông, có sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời. Như vậy, sự cầu lấy sự khôn ngoan đây là nói về sự trả giá xứng đáng cho được các ơn của Đức Chúa Trời, không phải trả bằng tiền hay bạc dù Lời Chúa có chép đến chữ mua, nhưng đó là bóng về sự trả giá bằng hành động bởi đức tin, là từ bỏ những sự tham muốn những sự thuộc về thế gian này, thay vào đó là sự tìm kiếm của bầu Nước Thiên đàng, như Đức Chúa Jê-sus đã phán: *Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.* Khi người tin Chúa được xưng công bình bởi sự tin đến Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được chứng minh qua sự vâng giữ và làm theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh sẽ soi sáng linh hồn người đó, khiến con mắt người bề trong được mở ra mà được thấy những sự lạ lùng trong luật pháp của Đức Chúa Trời. Chính Lễ thật mà loài người xác thịt gọi là những sự lạ lùng đó sẽ khiến linh hồn của người tin Chúa được tái sanh và được phục hồi những sự vốn thuộc về sự sống của loài người từ lúc đầu, trong những sự thuộc về sự sống của linh hồn loài người có sự khôn ngoan, có sự thông sáng, là sự thông biết của Đức Chúa Trời

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 6; Mác 10; Lu-ca 12;

Chủ đề: *Hãy tôn tặng sự khôn ngoan, thì sự khôn ngoan sẽ thăng con lên, làm cho con được vinh hiển, khi con hoài niệm đến.*

Trọng tâm: Sự khôn ngoan vốn thuộc về Đức Chúa Trời và khi Đức Chúa Trời tạo nên loài người, thì Đức Chúa Trời cũng ban cho loài người sự khôn ngoan, để loài người sẽ nhờ sự khôn ngoan đó mà quản trị đất, bắt đất phục tùng. Nhưng sự khôn ngoan sẽ bị hạn chế, hoặc bị hãm ép bởi tội lỗi của loài người và người đầu tiên mất sự khôn ngoan thật này đó là A-đam, khi A-đam thấy Ê-va giơ tay lên hái trái cây biết điều thiện và điều ác mà người không ngăn cản, thì sự khôn ngoan liền rời khỏi người và bởi cơ sự khôn ngoan không còn ở trong người nữa, nên người cũng nhận lấy trái cây biết điều thiện và điều ác từ tay của Ê-va và ăn trái đó, mà người phạm tội chết. Nhưng trong loài người (ra từ A-đam đầu tiên này) có người nào kính sợ Danh Đức Giê-hô-va, thì sự khôn ngoan thật của Đức Chúa Trời sẽ đến trên người ấy và nhờ sự khôn ngoan đó mà người nhận biết con đường mình phải đi, công việc mình phải làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Lời Chúa chép: *Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu sự khôn ngoan; Phàm kẻ nào giữ theo điều răn Ngài có trí hiểu. Sự ngợi khen Ngài còn đến đời đời.* Những người không tôn trọng Lời Đức Chúa Trời mà nhảy vào chiếm lấy ngôi vị của Môi-se, chức vụ của A-rôn mà tưởng mình là khôn ngoan, nhưng họ không biết hành động đó là sự ngu dại. Bởi lòng của những người đó lìa bỏ Lời Đức Chúa Trời, không tôn trọng Danh Đức Giê-hô-va, vì trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-na-i, Đức Giê-hô-va đã cậy miệng của Môi-se mà phán cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: *Những người và các con trai người phải kỹ lưỡng lo cho xong chức tế lễ, quản trị các điều chi thuộc về bàn thờ, và vật chi ở phía trong màn; các người phải làm việc mình tại đó. Chức tế lễ của các người là một việc Ta phong cho như một của ban: người ngoại nào đến gần sẽ bị xử tử.* Sự vâng lời là của lễ tốt nhất và quyền phép khiến người ta vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời không đến từ xác thịt, nhưng đến từ linh hồn của người đó và chính sự khôn ngoan thật của Đức Chúa Trời còn ở trong linh hồn đó nên khiến linh hồn đó tỉnh thức về thân phận mình mà vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời. Chữ **tôn tặng** trong câu 8 trên, nguyên văn là Tôn cao, Tôn vinh, Ngợi khen. Sự tôn cao không chỉ bằng lời nói, mà là từ trong lòng của người tin Chúa có ý thức Tôn cao Danh Chúa và tôn cao Lời Đức Chúa Trời, như sứ đồ Pha-olô đã viết: *Chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trợn vện, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta.*

Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 18; Dân số ký 18; Thi-Thiên 111; 1 Cô-rinh-tô 2;

Chủ đề: *Hãy tôn tặng sự khôn ngoan, thì sự khôn ngoan sẽ thăng con lên, làm cho con được vinh hiển (được tôn cao), khi con hoài niệm đến.*

Bản King James version chép: *Exalt her, and she shall promote thee: she shall bring thee to honour, when thou dost embrace her.*

Trọng tâm: Chữ **hoài niệm** - *to embrace* chép trong câu 8 này, có nghĩa là *sự ôm ấp với thái độ tôn trọng và gìn giữ, bảo vệ*. Đức Chúa Jê-sus đã phán với môn đồ của Ngài rằng: *Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.* Người nào nói mình yêu mến Chúa mà lại không tôn cao Lời của Đức Chúa Trời, không vâng giữ và không làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì người ấy là kẻ nghịch lại sự sống của mình. Người ta có thể mặc cho mình đồ đẹp, đắt tiền, cho môi miệng được ăn đồ ngon, được uống đồ bổ, thì cũng chẳng vì đó mà người ấy có sức lực để sống lâu ngày. Dù người ấy có quyền cao, chức lớn thì những sự đó cũng không thể bảo vệ được sự sống mình, bởi vì Đức Chúa Trời sẽ xét đoán mọi sự, như Kinh Thánh có chép: *Chớ ngược sừng các người cao lên, cũng đừng cứng cổ mà nói cách kỳ khôi. Vì chẳng phải từ phương đông, phương tây, Hay là từ phương nam, mà có sự tôn cao đến. Bèn là Đức Chúa Trời đoán xét: Ngài hạ kẻ này xuống, nhắc kẻ kia lên. Vì trong tay Đức Giê-hô-va có cái chén sôi bọt rượu; chén ấy đầy rượu pha, Ngài rót nó ra: thật hết thầy kẻ ác nơi thế gian sẽ hút cạn rượu ấy, và uống nó.* Nếu bạn yêu quý một điều gì thì bạn phải nhận biết giá trị của điều đó và bạn phải bảo vệ điều đó tương xứng với giá trị của điều đó. Nếu bạn yêu sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời thì bạn phải biết rằng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời là thánh khiết, toàn năng, toàn tri và toàn tại và những sự đó sẽ chỉ được ban cho những người nào biết kính sợ Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời và tôn cao Lời của Đức Chúa Trời, không phải trên môi miệng mình, mà trong tất cả mọi sự liên quan đến sự sống của bạn. Dù hoàn cảnh có như thế nào, thì Lời Đức Chúa Trời vẫn phải được tôn cao, được tôn trọng, dâng vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Vì khi chúng ta tôn cao Danh Chúa, tôn cao Lời Đức Chúa Trời, thì chính sự vinh hiển của Lời Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ chúng ta cùng bên vực quyền lợi và duyên cơ cho chúng ta. Hãy nhớ: Đừng bao giờ làm một điều gì nghịch lại Sự công bình và sự thánh sạch của lễ thật. Vì Sự công bình và sự thánh sạch của lễ thật là ảnh tượng của Đức Chúa Trời và là sự sống thật của linh hồn chúng ta ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 75; Giăng 14; Ê-phê-sô 4;

Ngày 13 tháng 11 năm 2025

Châm ngôn 4:9

Chủ đề: *Sự khôn ngoan sẽ đội trên đầu con một dây hoa mỹ, và ban cho con một mào triều thiên vinh quang.* Bản King James version chép: *She shall give to thine head an ornament of grace: a crown of glory shall she deliver to thee.*

Trong tâm: *Đầu* là nói về trung tâm của sự sống, đó là linh hồn của con người. *Đội* mang ý nghĩa của sự ban cho của Đức Chúa Trời. *Dây hoa mỹ* nguyên văn là trang sức, trang bị các ơn (ân điển) của Đức Chúa Trời. *Mào triều* có nghĩa là sự mặc lại sự khôn ngoan, sự thông sáng, sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời. Chữ *vinh quang* có nghĩa là sự vinh hiển, sự sáng thật, là Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh chép đầu câu 9 này là **Nàng-She**, giống cái, là bóng về Lê-a, con lớn của La-ban, người hình bóng về Đức Thánh Linh, là Thần Lễ thật. Khi chúng ta yêu mến Lời Đức Chúa Trời và làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì chính Lời của Đức Chúa Trời sẽ sanh trái của Lời Đức Chúa Trời cho linh hồn chúng ta, đó là quyền phép của sự sống lại và sự sống đời đời trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ khiến cho ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn chúng ta được Đức Thánh Linh thấp sáng, bấy giờ chúng ta sẽ hiểu được, sở hữu được của báu Nước Thiên đàng, như Kinh Thánh đã chép: *Chúa thấp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi. Nhờ Ngài tôi sẽ xông ngang qua đạo bình, Cây Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ vượt khỏi tường thành. Còn Đức Chúa Trời, các đường lối Ngài là trọn vẹn; Lời của Đức Giê-hô-va đã được luyện cho sạch; Ngài là cái khiến cho những kẻ nào nường nấu mình nơi Ngài.* Mào triều thiên là bóng về phần thưởng cao quý của Đức Chúa Trời dành cho những người yêu mến Lời Đức Chúa Trời và kính sợ Danh Ngài. Khi ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn chúng ta được thấp sáng, thì chúng ta sẽ hiểu được những sự lạ lùng giấu kín trong các Lời của Đức Chúa Trời đã chép thành văn tự trong Kinh Thánh còn những sự lạ lùng đó được Lời Chúa gọi là của cải thật, của cải bền lâu và cái đầu của chúng ta là bóng về kho tàng thật của linh hồn chúng ta, như Lời Chúa đã chép: *Ta yêu mến những người yêu mến Ta, Phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, Của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái của Ta tốt hơn vàng, đến đôi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đừng làm cho kẻ yêu mến Ta hường được của cải thật, và làm cho đầy đầy các kho tàng của họ.* Không có một trường thần học nào, hay là trường thần đạo nào của loài người xác thật có thể ban cho người ta một chút nhỏ nào có thể sánh với sự ban cho của Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 18; Thi-Thiên 61; Ê-phê-sô 3;

Ngày 14 tháng 11 năm 2025

Châm ngôn 4:10

Chủ đề: *Hãy nghe, hỡi con trai của Ta, hãy tiếp nhận các Lời của miệng Ta; Thì các năm của sự sống của con sẽ được thêm nhiều lên.* (Theo nguyên văn Bản King James version) đã chép: *Hear, O my son, and receive my sayings; and the years of thy life shall be many.*

Trong tâm: Điều rất quan trọng mà ít người tin Chúa để ý đến là *sự nghe*, nghĩa là *cách nghe, thái độ nghe và nghe như thế nào* để có thể tiếp nhận được Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Như Chúa Jê-sus đã phán: *Hột giống là Lời của Đức Chúa Trời. Phần rơi ra dọc đường, là những kẻ nghe Lời; nhưng về sau ma quỷ đến, cướp lấy Lời từ trong lòng họ, e rằng họ tin mà được cứu chẳng. Phần rơi ra đất đá sỏi là kẻ nghe Lời, bèn vui mừng chịu lấy; nhưng họ không có rễ, chỉ tin tạm mà thôi; nên khi sự thử thách đến, thì họ tháo lui. Phần rơi vào bụi gai, là những kẻ đã nghe Lời, nhưng rồi đi, để cho sự lo lắng, giàu sang, sung sướng đời này làm cho đạo phải nghệt ngòi, đến nỗi không sanh trái nào được chín. Song phần rơi vào nơi đất tốt, là kẻ có lấy lòng thật thà từ tế nghe Lời, gìn giữ và kết quả một cách bền lòng. Không ai đã thấp đèn tại lấy thùng úp lại, hay là để dưới giường; nhưng để trên chân đèn, hầu cho ai vào nhà đều thấy sáng. Thật không có điều gì kín mà không phải lộ ra, không có điều gì giấu mà chẳng bị biết và tỏ ra. Vậy, hãy coi chừng về cách các người nghe; vì kẻ đã có, sẽ cho thêm; kẻ không có, sẽ cất lấy sự họ tưởng mình có.* Chúa Jê-sus đã từng hỏi những người đi lang thang tìm những sự lạ mà không biết mục đích mình tìm cái gì: *Các người đã đi xem chi trong đồng vắng? Có phải xem cây sậy bị gió rung chẳng? Các người đi xem cái chi nữa? Có phải xem người mặc áo tốt đẹp chẳng?* Hãy luôn nhớ nguyên tắc về sự cai trị của Nước Đức Chúa Trời, đó là: *đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi lời của Đức Chúa Trời được rao giảng.* (theo nguyên văn) Chữ *Lời - the word*^{G487} được chép đây là chữ **Rhema**, là Lễ thật, là Lời Đức Chúa Trời tỏ ra qua Đức Thánh Linh, nhưng không phải vì người ta được nghe các Lời được gọi là Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời thì tự động Lời hằng sống đó sẽ tỏ quyền phép có trong mình ra để phục hồi sự sống của người đó, nhưng chính Đức Thánh Linh là Đấng biết rõ lòng dạ của người ta, sẽ quyết định có ban cho người đó hay không, vì Ngài là Đấng có quyền đặt Lời của Ngài vào trong lòng, trong trí của người ta, chứ tự người ta không thể làm được điều này. Lời Chúa đã chép rõ rằng: *Hỡi con trai của Ta- hãy nghe*, đây vừa là lời khuyên và cũng là mạng lệnh cho chúng ta nữa, như Lời Chúa có chép: *Ngày nay, nếu các người nghe tiếng Ngài, chớ cứng lòng như tại Mê-ri-ba, như nhằm ngày Ma-sa trong đồng vắng, là nơi tổ phụ các người thử Ta, dò Ta, và thấy công việc Ta. Hãy tỉnh thức và tận dụng thì giờ, vì những ngày là xấu.*

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 95; Lu-ca 8; Hê-bơ-rơ 3;

Ngày 15 tháng 11 năm 2025

Châm ngôn 4:11-12

Chủ đề: *Ta đã dạy dỗ con đường khôn ngoan, dẫn con đi trong các lối ngay thẳng. Khi con đi, bước chân con sẽ không ngập ngừng, và khi con chạy, con sẽ không vấp ngã.*

Trong tâm: Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh được gọi là Luật pháp và là đường lối của Đức Chúa Trời, còn linh hồn của loài người chúng ta được Lời Chúa chép là *con trai của Đức Chúa Trời*. Trong Xuất Ê-díp-tô Ký đoạn 20 chép về mười sắc lệnh, mà người ta quen gọi là điều răn, nhưng thật sự là mạng lệnh mà loài người phải vâng giữ và làm theo. Nhưng chính sự hay chết và bất toàn của tâm trí xác thịt loài người không có sức để làm trọn được, mà quyền cai trị thân thể xác thịt loài người vốn thuộc về linh hồn, nhưng vì cơ tội lỗi của A-đam đã không quản trị xác thịt bằng bụi đất của mình, nên quyền lực của tội lỗi đã cầm buộc thân thể này làm đồ dùng cho sự gian ác. Nhưng ma quỷ không thể biết được linh hồn loài người nghĩ cái gì và muốn làm cái gì, cho tới khi xác thịt của người ta hành động. Để có thể quản trị được thân thể xác thịt mình, thì linh hồn của người ta phải trở dậy mà đánh trận với xác thịt mình, bắt phải phục Luật pháp của Đức Chúa Trời. Khi chúng ta muốn trở lại cùng Đức Chúa Trời thì Đức Chúa Trời cũng rõ điều đó và khi chúng ta trở dậy để cai trị thân thể xác thịt, thì Chúa sẽ giúp chúng ta. Hãy yên lặng mà vâng theo Luật pháp của Đức Chúa Trời thì ma quỷ không thể biết được chúng ta nghĩ gì và toan làm điều gì, vì chỉ có Đức Chúa Trời biết mà thôi. Hãy tin cậy Lời Đức Chúa Trời trong sự nhận biết Ngài là Đấng toàn năng, là Đấng Thành Tín, điều chi Đức Chúa Trời đã hứa và được chép trong Kinh Thánh, hoặc Ngài phán qua chiêm bao với người nào, thì Đức Chúa Trời sẽ làm thành điều đó. Luật pháp của Đức Chúa Trời là con đường của sự sống, nên khi chúng ta quyết định noi theo Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời biết và Ngài sẽ thêm sức cho. Hãy ghi nhớ Lời Đức Chúa Trời trong lòng và suy gẫm, Đức Thánh Linh sẽ giúp chúng ta hiểu được ý của Ngài và Ngài sẽ khiến tâm trí của chúng ta, là nơi Lời Đức Chúa Trời được lưu giữ để làm theo Lời Chúa, được ban phước, vì Đức Chúa Trời có hứa: *Người hãy lập cho Ta một bàn thờ bằng đất, trên đó phải dâng của lễ thiêu, cùng của lễ thù ân của người, hoặc chiên hay bò. Phàm nơi nào có ghi nhớ Danh Ta, Ta sẽ đến và ban phước cho người tại đó.* Môi miệng của chúng ta là bàn thờ bằng đất. Các của lễ được dâng lên Chúa là Lời của Đức Chúa Trời được lưu giữ trong lòng (tâm trí) và được công bố qua môi miệng chúng ta, đều sẽ được Chúa ban phước cho cả phần Thân, Hồn và Tâm Linh của chúng ta.

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 20; 2 Sa-mu-ên 22; Thi-Thiên 132;